

OLDTIMER MODELFLYVERNE

tidsskrift for

Dansk Modelflyve Veteranklub

Nr.3—2007

SAM chapter 1935

16. årgang

Fra OMF's 25 års jubilæumskonkurrence i 1960 på Brændholt Bjerg.

Trods stiv kuling og regndis blev der fløjet. På billedet ses Bjarne Jørgensen i færd med at trække sin wakefield op. Hvis man ser godt efter anes en trådforstærkning af vingen. SP holder modellen medens Frank Dahlin støtter vingen, i baggrunden ser Hans Schiøtt Sørensen til. De øvrige har redaktøren ikke kunnet identificere.

Dansk Modelflyve Veteranklub SAM-1935

Stiftet den 6. oktober 1991

Formand:

Frede Juhl
Gl. Færgevej 22
Alnor
6300 Graasten
Tlf.: 74651457

Sekretær:

Hans Fr. Nielsen
Klemivej 4
8355 Ny Solbjerg
Tlf.: 86927876
e-post: hfn@sport.dk

Kasserer:

Fritz Neumann
Kjærsvvej 73
4220 Korsør
Tlf.: 58372376
e-post: fritz@dawc.dk

DMI's hjemmeside: www.dmvk.dk

Webmasteren meddeler.

Billeder er altid velkomne, det gør vor hjemmeside mere interessant.

DMV's tegningsarkiv bestyres af Poul Rasmussen, Nyvangsvej 25, 2.th. 4400 Kalundborg.
Tegninger kan bestilles hos Poul skriftlig eller på tlf. 59516211. Vi vil fra tid til anden bringe en opdateret liste over tegningerne her i bladet.

Redaktør: Frank Dahlin, Toftevangen 12, Ålsrode, 8500 Grenaa. Tlf.: 97372442
e-post: frank_dahlin@aalsrodes.net

som gerne modtager stof og billeder til bladet, også håndskrevne ting er velkomne.

Kalender 2007

31. december Årsrekordåret slutter. Der er ikke meddelelser om Årsrekorde
Der er ikke fastlagt nogen aktivitetskalender for 2008.

Årsrekorder indføres i varighed og distance, modelklasse underordnet, almindelige konkurrence-regler gælder og sekretæren modtager resultater.
Klubben udsætter en flaske god vin til vinderne.

Som bekendt er vi også velkommen til FF- Unionens konkurrencer.

FF - Unionens konkurrencekalender kan desuden ses på deres hjemmeside med adressen.
www.ffu.dk eller kan ses i Modelflyvenyt.

OMF's 25 års jubilæumskonkurrence, håndstart fra Brændhold Bjerg

Der blev fløjet med svævemodeller, her vandt Arne Hansen med 185 sek.

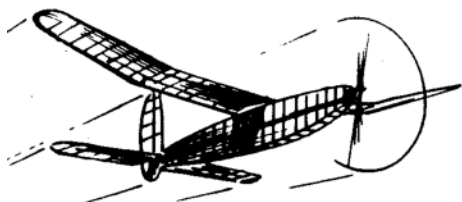
Gummimotormodeller tog Bjarne Jørgensen sig af med 153 sek.

Gasmotormodeller blev vundet af Hans Schiøtt Sørensen med 143 sek.

Endelig vandt Frank Dahlin veteranklassen med en gummimotormodel fra 1938 bygget efter en tegning i en hollandsk hobbybog som et klubmedlem i Randers havde stående. Propellen var noget så eksotisk som en etbladet friløbspropel som imidlertid ikke overlevede første start. Da videre flyvning som Wakefield ikke var mulig, blev modellen bygget om til en svævemodel ved hjælp af en Albyl blikæske med bly i holdt fast med elastikker, gummimotoren sad stadig på plads i kroppen.

Den stride blæst gjorde det af med mange modeller, min egen veteran model klarede heller ikke alle tre starter, men med 106 sek. vandt jeg foran Oscar Vang med 79 sek. FD

FD

Et par billeder fra Jørgen Dommergaards fotoalbum fra perioden 1939—1945

Jørgen Dommergaard med Rekord modellen "PLUTO"

Peter Christiansen, Helsingør, med Wakefield

此模型飞机是参加世界比赛专用，拾得者请妥善保管，并速送或电话通告山东周村飞机场86053部队。
电话：0533—6180053 国家航模队 95.7

Hermed redaktørens bidrag til interessante og anderledes navneskilte, dette stammer fra en havaret kinesisk wakefield fra VM i Ungarn i 1995.

Kurt Rechnagel

är ett av de verkliga modellflygässen på Själland. Hans produktion är allsidig och behärskar allt från flygande vingar till inomhusmodeller. Uppåt 300 modeller har han hunnit med i sitt unga liv och hans mest berömda modell är »Diogenes».

Trots flitigt flygande har han även hunnit med klubbarbetet och fört fram MFK »Karos» till en ledande ställning. Eftersom Rechnagel är en generös natur har han delgivit sina kolleger och konkurrenter alla sina rön och erfarenheter, inte minst genom artiklar i fackpressen.

Til venstre:

Kurt Rechnagel med sin flyvende vinge i klasse A-3. Den deltog i Dansk Modelflyve Forbunds sommerlejr i Tranum i 1946, hvor den fløj væk i en termikboble.

Herunder:

Rechnagels mest kendte model KR-21 Diogenes, som konstrueredes i 1944/45 som klasse 9 (senere klasse A-3) model med moderne Sigurd Isacsson profiler.

Var i mange år herefter den mest anvendte A-3 model i Danmark. Utallige er bortflyvningerne i termik. Termikbremsen vandt først indpas i Danmark omkring 1950.

Også i dag bygges den og gør sig stærkt gældende ved oldtimerstævner.

Modellen herunder er bygget af Frank Dahlin. Den er forsynet med termikbremse.

Jörgen Sürlykke Petersen

i vardagslag SP, är en obotlig experimentator. Flygande ankor har han haft ett gott öga till och var den förste som med en sådan lyckades avlägga elitflygprov. Tandemplan och flygande vingar vet han också hur de skall byggas och flygas. Till Danmarks relativt fåtaliga skara av inomhusflygare kan han också räkna sig.

Mest berömd är SP:s »Olhunden» vilken liksom »Grimponimus» och »Mads» fått äran att bli byggsatser.

SP är också en duktig organisatör, och det var han som kom upp med idén till distriktsindelning. Givetvis blev han själv distriktsledare på kuppen.

Herover til venstre ses SP's kæmpe-model. Billedet er formentlig fra en sommerlejr i Bjergsted bakker. Foroven til højre SP med en af sine legendariske andemodeller. Flyvepladsen er formentlig Beldringe.

Til venstre ses SP ved Wakefieldkonkurrencen i 1950 på Jämi-Järvi i Finland.

Ved siden af ham ses den også piberygende norske modellflyvepioner Harald W. Orwin.

SP fløj modellen væk i en skov i en god første start, så hans placering blev ikke særlig god. Nøjagtig samme skæbne ramte Calles model, som blev proxyfløjet af en finne Olavi Lumes.

I det svenske Hobbyblad "MODELL-TEKNIK" har Johannes Thinesen rapporteret om dansk Modelflyvning. Her byder redaktøren Ulf Hallvig i januarnummeret 1945 ham velkommen til bladet og præsenterer ham for læserne. På en følgende side skriver "Johse" om Knud Flensted Jensens meriter. Erik Knudsen

JOHS. THINESEN

dansk modelflygpionier.

"Johse", född någon gång i nådens år 1917, är en flygentusiast av gamla goda stammen. Redan 1935 var han med och startade den förnämliga danska modelflygklubben i Odense och var under lång tid dess kassör och sedermera suverän vice ordförande. Några år därefter var han med om stiftandet av Dansk Modelflyver Forbund såsom dess förste sekreterare. År 1938—1939 fungerade han som förbundets vice ordförande och propagandachef.

Under den tid Johse varit styrelsemedlem inom DMF har det danska modelflyget gått stadigt framåt. Därom vittnar den mångfald lyckade utställningar och stortävlingar vilka Johse arrangerade — tillställningar som alltid lämnar ett gott ekonomiskt överskott. Johse har nämligen alltid haft en strålande förmåga att kunna skaffa donatorer . . .

Den aktiva början på modelflygets område var dock tämligen svag. Ensam som han var med sitt flygintresse inom familjen, måste han nämligen "upprusta" i största hemlighet . . . Den första modellen, som efter mycket om och men så äntligen kom till dagen, var en "Baby". Men därmed var också isen bruten och med sina välkända motormodellunder de följande åren blev han konstruktioner gång på gång den suveränt flerfaldige och oslagbare modelflygmästaren.

Mest känd är han dock som modelflygskribent, och otaliga äro de både in- och utländska tidskrifter han medarbetat i. Nu är han sedan ett flertal år knuten till Luftsport — de danska modelflygarnas, segelflygarnas och motorflygarnas egen tidning.

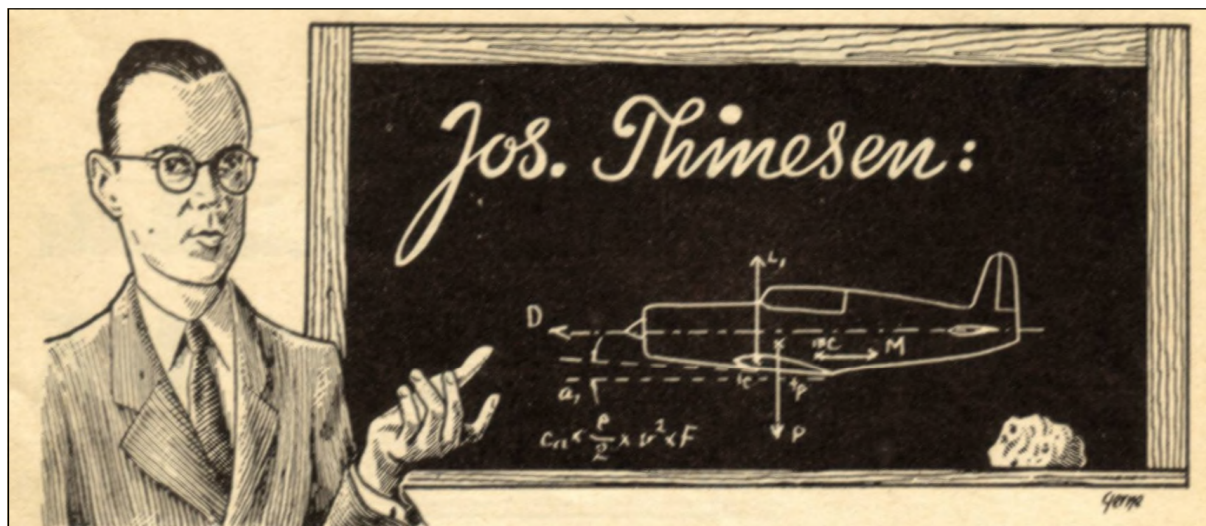
Även i en hel del böcker har han medverkat — tillsammans med vännerna Bang och Weishaupt skrev han det stora populära modelflygeposet "Modelflyvesport" — modelflygarnas bibel kallad . . .

I dagarna har Modell-teknik lyckats få Thinesen knuten till sin medarbetarstab, och därmed ytterligare stärkt sin ställning som Nordens främsta modelltidsskrift. — Redan i något av de närmaste numren kommer vi att införa bidrag av Thinesens penna.

Väl mött, Johse!

U. H—g.

Flygande folkskollärar'n

KNUD FLENSTED-JENSEN

Det danska modellflygets verkliga pionjär, folkskolläraren Knud Flensted-Jensen, såg dagens ljus år 1914.

Redan tidigt kom han i kontakt med en läskedrycksfabrikant i sin hemstad och fick i dennes Klemm L 20 sitt luftdop. Sen den tiden har hans håg alltid legat för flyget...

Men hans första modellplan, som snart var klart, ville inte flyga! Och i fortsättningen blev det mest replika- och skalamodellerna, som tjusade hans flygsinne. Tills han genom grundligt studium av diverse flygtidskrifter äntligen lyckades konstruera och bygga sitt första välflygande plan. Då fick han blodad tand!

Den ena boken efter den andra slukades, hans kunskaper på området blev bättre och bättre och hans modellkonstruktioner allt fler.

Och snart var han expert i modellflyg och mogen ge ut sin första banbrytande handbok i ämnet. "Modellflyvning" hette den och rymde både praktik och teori.

Med boken följde den ena danska modellflygklubben efter den andra. Och snart blomstrade det danska modellflyget — tack vare Knud

Flensted-Jensens starka insatser. År 1939 kom hans andra bok — "Modellflyvebogen" — och den var väl närmast en moderniserad upplaga av hans första bok.

Vid sidan om sitt vanliga arbete och författandet av böckerna, gjorde han en stor och betydelsefull insats genom att författa otaliga och sakliga artiklar i modellflyg, uppsatser, som ej endast publicerades i vecko- och månadstidningarna utan även dök upp i de stora dagsbladen. Som föredragshållare har han vetat samla tusentals tjusade åhörare...

Sin största insats har han dock svarat för genom att använda modellflyget vid undervisningen i slöjd i de danska skolorna. Han har även lett kurser för sina lärarkollegor!

Tilläger man, att Knud Flensted-Jensen även är aktiv segelflygare med B-diplom,

ordförande i Dansk Modellflyver Union och en synnerligen trevlig herre, inser man lätt att MODELL-teknik fått en ny, utmärkt medarbetare på andra sidan Sundet. Ty om något nummer gör Knud Flensted-Jensen sin entré i vår och alla nordiska modellbyggares tidning. Han är välkommen.

Jos Thinesen

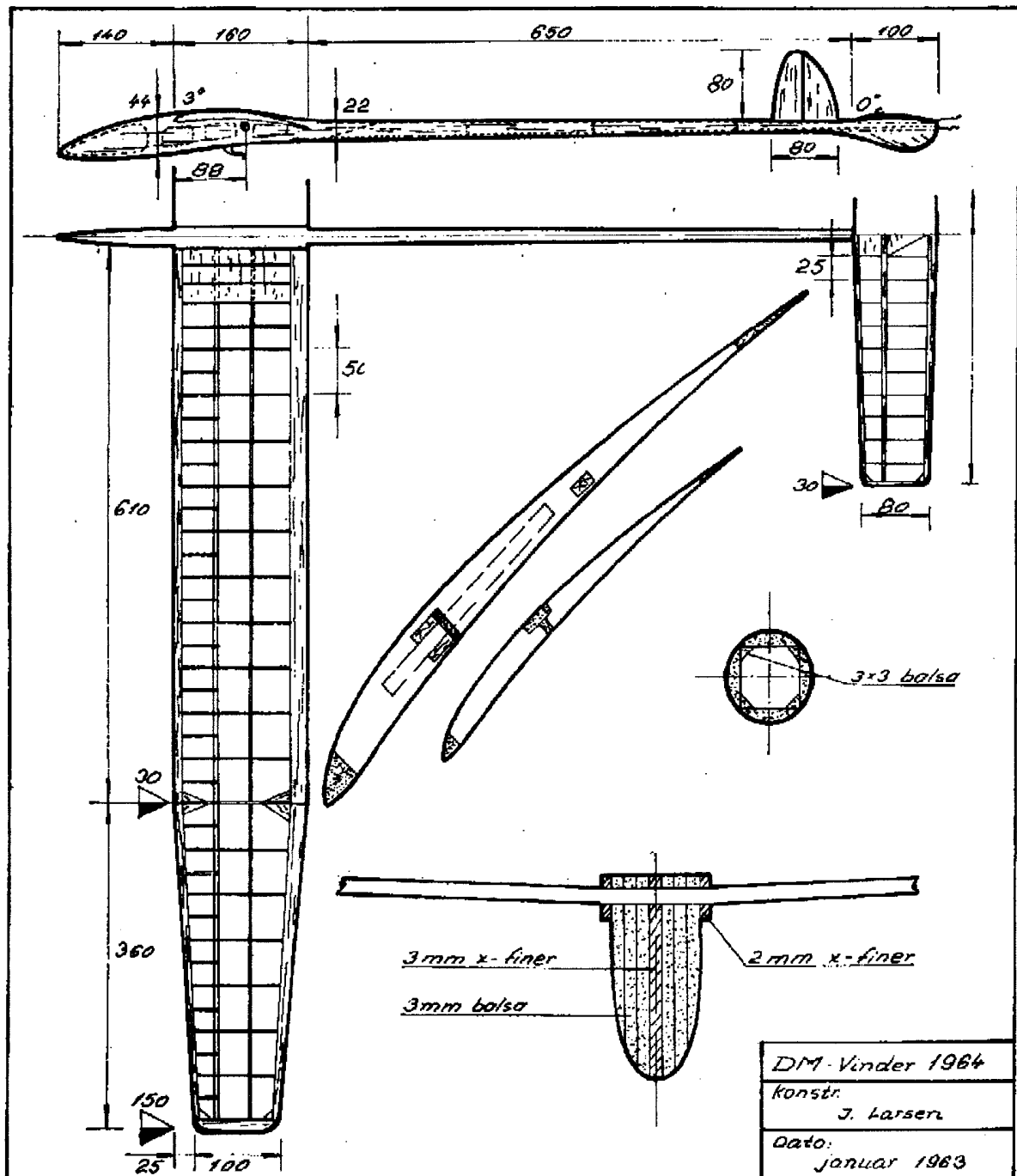
påbörjar sitt egentliga medarbetarskap i MODELL-teknik genom att presentera sin vän och kollega Knud Flensted-Jensen, en av det danska modellflygets verkliga kanoner.

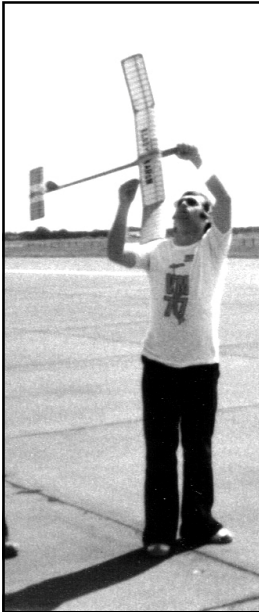
DM-vinder i A-2 1964

Sten Simonsens vindermodel er konstrueret af Jørgen Larsen. Jørgen er i dag bedre kendt som Jørgen Korsgaard. I 1964 var han formand for Ry Modelflyveklub, hvor Sten Simonsen var medlem.

Modellen er enkel at bygge og med rene linier. Desuden er den meget velflyvende og kan bruges til DMV's stævner. Jørgen vil sikkert kunne give gode tips om bygningen og har tidligere udtalt, at modellen er robust og sikker - også i blæsevejr. På en følgende side giver Jørgen gode råd om at finde termik. SÅ - der er serveret...

Erik Knudsen

Jørgen Korsgaard er måske mest kendt for sine wakefield- og indendørsmodeller.

Han har dog fløjet meget med svævemodeller - nogle vil huske hans eminente A-1 model Hot Max.

Herover ses han på en sommerlejr i gang med at bistå ved en højstart.

Måske ser vi ham snart ved et Oldtimerstævne med en nybygget DM-vinder 1964 på linen jagtende termikbobler ???

Også relativt unge modelflyvere med veteranmodeller er velkomne i DMV !

Erik Knudsen

OM TERMIKJAGT OG HØJSTART

Lidt om hvordan man finder termik.

Sådan udløser man haleplanet straks når højstartsnoren falder af.

TÆNKER man på det vejr, vi oftest har herhjemme til vore konkurrencer, vil man måske betvivle denne artikels værdi. Dog findes der jo sikkert en del modelflyvere, der håber på at komme til at flyve internationalt engang - og til tider har vi jo dog også helt pænt vejr her, så alligevel! Ordet termikjagt skal naturligvis ikke misforstås på den måde, at man skal styrte rundt på flyvepladsen med en model i snoren, indtil der kommer noget løft. Det kan de fleste magelige ikke holde til, og det er da heller ikke meningen med modelflyvningen, at man skal træne i løb lige så alvorligt som atletikfolk. Nej, vi skal ind på noget helt andet, nemlig at man venter på termikken, samtidig med at man udsøger sig et godt sted - termikmæssigt set - at starte fra.

Vejret

har naturligvis en enorm betydning. Kun i vejr med svag vind og masser af sol kan man rigtig beregne forholdene. Jeg kan nævne et praktisk eksempel, nemlig årskonkurrencen i Herning i 1962, hvor vejret var helt rigtigt til termikjagt samtidig med, at flyvepladsen også var ganske ideel til max'en.

Hvordan finder vi så termikken?

Da tilstedeværelsen eller ikke-tilstedeværelsen af termik beror på temperaturforskelle, må man som noget af det første bære en sådan påklædning, at man kan føle disse forskelle - det har nemlig stor betydning.

Efter at en boble er gået, følger der en kold brise i et par minutter. Desværre for dem selv var der mange i Herning, der glemte eller ikke vidste, at der skal varmere luft end den omliggende til at opbygge en termikboble. Derfor var deres resultater også ret tilfældige. Jeg selv havde netop studeret fænomenet nærmere ved hjælp af et par chuckglidere og vidste således noget om det, og resultatet blev også derefter. Kun een flyvning var ikke max., og det var den første.

Når man står ude på pladsen, tager man det blot roligt og lader det forømtalte kolde pust passere. Så aftager vinden, og man mærker en svag temperaturstigning. Efterhånden bliver det vindstille, og temperaturen stiger mærkbart. Hele denne proces varer under gode forhold et par minutter. Derefter begynder vinden igen, men denne gang er det en varm vind, og så er det med at få luntentændt eller sat timeren igang og komme afsted, for nu er der 99 % chan-

cer for en termikflyvning. Jeg vil iøvrigt råde folk til at have ca. en halv meter line på spillet, idet det godt kan gå hårdt til for planerne i en boble, ligesom det kan være svært at få udløst. Så lader man blot spolen køre ud, og modellen er udløst. På denne måde bliver udløsningen måske ikke så nydelig, men hvad betyder det, når ens model allerede stiger flere meter i sekundet. Og det er jo stadigvæk sekunderne, der tæller i en konkurrence.

Højstarten

Nu har jeg omtalt den så berømte termik, men vi skal jo også være sikre i højstarten, når vi er sikre på, at termikken er der. Vi skal derfor have en lydig model, der følger sin herre som en god vovse. Modeltypen er i denne forbindelse underordnet, blot den er uden skævheder og godt trimmet. Derfor træner og træner - men begynder man at højstarte i søvne på græsplænen om natten, så er det på tide at slappe lidt af.

Når man træner i højstart, er det meget praktisk, hvis man kan udløse termikbremsen samtidig med, at højstartsnoren falder af. *Børge Hansen* har vist før været inde på dette, og på skitsen kan man se, hvordan det kan udføres. Desværre er det jo ikke altid, man har en ivrig hjælper, skønt der vel oftest er nogle stykker, som arbejder intenst sammen om en bestemt modeltype. Derfor er det en god ting at kunne højstarte solo. Det vil nærmere sige, at man står med modellen i den ene hånd, mens man har spillet i den anden. Så giver man slip på modellen og lader linen løbe ud. Det lyder tilsyneladende let, og det er det også, når det én gang er lært. Man skal passe på modellens stilling, i det øjeblik man giver slip på den. Kroppen skal pege ca. 45 grader opad, og så snart modellen begynder at stige, giver man los af snoren. Pas også på til sidst, lige inden linen er helt ude. Det kan koste et par planer, hvis man ikke er forsigtig nok, for pludselig er der ikke mere at give los af.

Når vejret ikke er ideelt

og man derfor ikke kan føle termikken, kan man lære at mærke forskel på termik og forøgelse af vindhastigheden på linetrækket, således at man kan mærke, at her er det op, og her er det ned.

Imidlertid kan der skrives tykke bøger om dette emne, men erfaring er jo som bekendt en god lærer, og erfaringen får man kun ved flittig træning. Det er jo også det charmerende ved modelflyvningen, at man selv går og finder ud af en hel masse, så man er en hel lille videnskabsmand. Og med ønsket om et godt udbytte af termikjagten håber jeg, man må få rigtig mange max'ere i den kommende sæson.

Jørgen fra Ry.

Herunder ses resultatet af Poul Christensen og Hans Fr. Nielsens byggeri fra 2007.

Lidt forsinket bringer vi beretning og billede fra Randbøl Hede.

Hans Fr. skriver:

Mandag den 11. juni havde en del veteraner sat hinanden stævne på Randbøl Hede kl. 19.00. Vejret var lunt og næsten stille, et perfekt trimmevejr.

Carl Erik Widell kom med wakefield modeller fra 1956 og 1957, Frede Juul med Jens Arne Lauritsens model fra 1946, Poul Christensen med Hans Hansens Aurikel fra 1953, Hans med Rechnagels Diogenes ligeledes fra 1946, samt en selvkonstruktion fra 1955. Senere dukkede Leif og Ole fra FF-Unionen op med nye, købte Ukrainske svævemodeller. Det blev til mange fine flyvninger og en masse hyggesnak om både gamle og nye modeller. Vi fløj lige til kl. 22.00 og oplevede en smuk solnedgang over heden. En herlig aften som vi må have flere af.

